

گفتمان، سیاست و جنبش فمینیستی

○ کنی کینگ*

مترجم: معصومه اکبرزاده لاله

چکیده:

در این اثر، دست یازی به مفروضات مربوط به روش، موضوع مطالعه و ارزش در علوم اجتماعی به طور عام و نیز مفروضات مربوط به حوزه های حکومت، سیاست و تئوری جنبش های اجتماعی به طور خاص تر، مورد نظر بوده است. «تحول جهان» می تواند منبع مفیدی برای دسته بندی نظریه پردازان فمینیستی باشد.

استیسی یانگ، نشر فمینیستی را به عنوان فعالیتی سیاسی و این گونه ناشران را به منزله عاملان اقتصادی و ایدئولوژیک تلقی می کند. روش شناسی فمینیستی مورد نظر یانگ، شیوه ای است که بر اصول مترجمان در درون و میان حوزه های قدرت، متمرکز می شود.

○ Changing the World: Discourse, Politics and the Feminist Movement
○ Stacy Young
○ Routledge
○ ۱۹۹۷

اصل ترجمان از جایگاه یک رشته به دیگری، و در واقع از مجموعه ای از موضوعات بین رشته ای به مجموعه ای دیگر، برای دانش پژوهی فمینیستی بسیار مهم است. این دانش پژوهی که اساساً در مجادلات برعلیه ارزش ها یا درباره ارزش های رشته ای درگیر می شود، از یک لحاظ می تواند با بصیرت، بخردانه و پرشور و شوق محسوب شود و در جهت دیگر، کاربر آ و مایه ناکامی.

«تحول جهان» اثر استیسی یانگ که در دهه ۹۰ تأثیر آشکاری داشته، اثری است به خوبی ساخته و پرداخته شده و کاملاً تبیینی که در آن دست یازی به مفروضات مربوط به روش، موضوع مطالعه و ارزش در علوم اجتماعی به طور عام، و در حوزه های حکومت و سیاست و تئوری جنبش های اجتماعی به طور خاص تر مورد نظر بوده است. این اثر مرجع کاملی برای دانشجویان سال های آخر کارشناسی و اوایل کارشناسی ارشد است، و همین طور منبع مفیدی است برای دسته بندی نظریه پردازان فمینیستی و دانش پژوهان علوم اجتماعی فمینیستی که می خواهند به صراحت به همکاران مبهور خود شرح دهند که چرا به نقد فمینیستی پست مدرن، برای درک ماهیت حقیقی پژوه های علمی و یا مفروضات رشته خویش، وابسته هستند.

یانگ تلاش می کند تا «فعالیت فمینیستی گفتمانی» را در قانون تحقیق در مورد جنبش های دهه های ۷۰، ۸۰ و ۹۰ زنان در آمریکا جای دهد. وی فرصت های انتشار نوشته های ویژه را توسط انتشارات کوچک فمینیستی که آنها را «متون خود نظریه پرداز» می نامد، به عنوان متمایزکننده تئوری و روش در جنبش های اجتماعی به کار می گیرد. وی با توصیفی اقتصادی و سیاسی از فعالیت انتشاراتی فمینیستی آغاز می کند. این توصیف عمدتاً از مصاحبه با بنیانگذاران و کارگزاران چهار انتشارات (میز آشپزخانه: زنان مطبوعات نژادی، کتاب های جنجال برانگیز، کتاب های عمه لوت، و مطبوعات ساوت اند) استنباط شده است. سپس در مورد این که چگونه فعالیت های شبکه ای مطبوعات منافع سیاسی اقتصادی آنها را متمایز می سازد. بحث نموده و کاملاً روشن می سازد که سردبیران و ناشران فمینیستی تا چه حد به مؤلفان جدید، به نوع جدید نوشتار و به دیدگاه خلاق به زندگی سیاسی بها می دهند. هدف وی از چنین توجهی بر کار نشر فمینیستی این است که آن را در سطح خرد هم در بین و هم در درون مطبوعات به عنوان فعالیت سیاسی و نیز در سطح سیاست کلان به منزله عاملان اقتصادی و ایدئولوژیک جای می دهد.

سپس یانگ به «متون خود نظریه پرداز» بر می گردد، تا مفروضات آنها را راجع به

نقد فمینیستی پست مدرن، برای درک ماهیت حقیقی و مفروضات پروژه‌های علمی، بسیار ضروری است

«متون خود نظریه پرداز» به عنوان شیوه‌ای در تئوری قدرت، سلطه و مقاومت در سطح هویت و زندگی روزمره را وصف می‌کنند

توجه به روش‌شناسی فمینیستی بین رشته‌ای، مستلزم تحمل بالا برای تضاد و صرف هزینه‌های احساسی، فکری و سیاسی است

وقتی که مفروضات پیشین وی توسط جنبش‌های خرد و کلان قدرت خدشه‌دار می‌گردند. توجه به چنین روش‌شناسی کانونی مستلزم تحمل بالا برای تضاد و آغاز مجدد، و صرف هزینه‌های احساسی، فکری و سیاسی است. کتاب یانگ حاصل چنین تلاش سیاسی است و چنین روش‌ها و ترجمانی را بررسی می‌کند.

پانوشته‌ها:

*Katie King (University of Maryland)

1. acts of translation
2. Labor intensive
3. Discursive feminist activity
4. Auto theoretical texts
5. wedge
6. Kitchen Table: Women of Color press
7. firebrand Books
8. Aunt Lute Books
9. South End press
10. Identity politics
11. Auto biography
12. Rebellion
13. Minnie Bruce pratt
14. Loving in the war years
15. cherrie Moraga
16. subjectivity
17. Resistance
18. Myra Marx ferece
19. Beth B. Hess
20. Barbara Ryan
21. Jo Freeman
22. Ethel clien
23. Joyce Gelb
24. Unintended reinscriptions
25. productive misunderstanding

سیاست هویت،^{۱۱} اتوبیوگرافی،^{۱۲} نظریه و قدرت به چالش بکشد. وی دو متن اساسی، «شورش»^{۱۳} اثر ماینی بروس پرات^{۱۴} و «عاشقی در سال‌های جنگ»^{۱۵} اثر چری موراگا^{۱۶} را در مقابل برگزیده‌های ادبی که جریانی از سیاست هویت در ایالات متحده در اوایل دهه ۸۰ را پدید آوردند، مورد بررسی قرار می‌دهد. او «متون خود نظریه‌پرداز» را از آن جهت ارزشمند می‌شمارد که به عنوان شیوه‌ای در تئوری قدرت، به نحوی «سلطه و مقاومت در سطح هویت و زندگی روزمره» را وصف می‌کنند. (ص ۹۷) هدف این تأکید، باز تعریف چیزی است که کنش سیاسی نامیده می‌شود، و آشکارا فراتر از تأکید لیبرالی بر سیاست اجتماعی در مورد اعمال «مقاومت در برابر اشکال مسلط سلطه» است. (ص ۹۸)

نیمه دوم کتاب، مطالعات علوم اجتماعی جنبش زنان و تئوری جنبش اجتماعی را به نقد می‌کشد و با بحثی از تئوری‌های پست مدرن قدرت، ذهنیت،^{۱۷} و مقاومت^{۱۸} برای استفاده دانشمندان علوم اجتماعی خاتمه می‌یابد. نیمه اول کتاب آشکارا، اصیل‌ترین بخش کتاب است، اما نیمه دوم حتی به طور مفصل‌تر به اصول بین رشته‌ای ترجمان که شکلی از «فعالیت گفتمانی فمینیستی» است، پرداخته است. فصل چهارم را، که به مقایسه و مقابله مؤکد بین مطالعات جنبش زنان توسط مایرا مارکس فری،^{۱۹} بث بی. هس،^{۲۰} بارابارا رایان،^{۲۱} جو فریمن،^{۲۲} اتل کلین،^{۲۳} جویس گلب^{۲۴} پرداخته، نه تنها می‌توان به عنوان نقد مفصل بازنگاشت‌های ناخواسته^{۲۵} ایدئولوژی لیبرال تلقی کرد، بلکه همچنین می‌شود آن را در کنار فصل‌های بعدی، به منزله یک نوع روش اجتماعی تجربی در نظر گرفت، که دانش پژوهی علوم اجتماعی فمینیستی را به عنوان کج‌فهمی مفید^{۲۶} می‌شمارد و آن را تغییردهنده آن چیزی می‌انگارد که می‌توان به عنوان «داده» در مطالعات جنبش‌های اجتماعی به حساب آورد.

کتاب یانگ مجادلات فمینیستی را با جایگزین کردن تبیین به جای مباحثه به روش بسیار کنترل شده‌ای بررسی می‌کند. اما این امر دقیقاً به علت ترجمان او بین حوزه‌های قدرت است و همین راه را برای دستکاری‌ها و تفسیرهای نادرست از کار وی بازمی‌گذارد؛ به این صورت که یانگ فقط در زمینه تضادهایی که بیش از حد درگیرشان بوده چنین دقیق کار می‌کند. (نه در تمامی حوزه‌ها)

من تا فکر می‌کنم، چیزی که بتوان روش‌شناسی فمینیستی بین رشته‌ای نامید تا حدی وجود دارد، و این روش‌شناسی در مورد شیوه‌هایی است که بر اصول ترجمان در درون و بین حوزه‌های قدرت متمرکز می‌شوند. معمولاً شخص چنین روش‌هایی را وقتی می‌شناسد که با آنها در میان سوء تفاهم‌ها و کشمکش‌ها برخورد کند و نیز